Council of
Engineers

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ปรับปรุงข้อมูล ๑ เมษายน ๒๕๖๘

สารบัญ

หน้า

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเขารับการทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร วาดวยคุณสมบัติของผูมีสิทธิเขารับการทดสอบความรูเพื่อขอรับใบอนุญาตเปนผูประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. 2549 1

การทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. 2565 3

การทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2544 9

การอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อม

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2565 11

การทดสอบความรู้ความชำนาญ ระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. 2567 16

องค์ความรู้ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2565 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2567 20

รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (TABEE)

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2560 29

ความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2563 31

วิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer)

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. 2557 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2565 33

วิศวกรเอเปค (APEC Engineer)
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2565 37

การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. 2565 40

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณ
ระเบียบสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 43

การแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. 2544 51

การสรรหากรรมการจรรยาบรรณ
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร วาดวยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผูสมควรไดรับการเสนอชื่อตอที่ประชุมใหญสภาวิศวกร เพื่อแตงตั้งเปนกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. 2550 53

จริยธรรมของกรรมการและผู้บริหาร
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยจริยธรรมของกรรมการและผู้บริหารสภาวิศวกร พ.ศ. 2566 56

การรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ พ.ศ. 2563 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566 61

การทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบรับรองความรู้ความชำนาญ (ระดับวิศวกร และระดับวิศวกรวิชาชีพ)
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมระดับวิศวกร และระดับวิศวกรวิชาชีพ พ.ศ. 2564 65

การทดสอบความรู้เพื่อขอรับหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญ (เฉพาะด้าน)
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้เพื่อขอรับหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (เฉพาะด้าน) พ.ศ. 2564 67

ข้อมูลข่าวสารของราชการ
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2554 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566 69

การให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2554 74

ตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร
ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร พ.ศ. 2567 76

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ง) (ฉ) (ฎ) และมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๓ และข้อ ๔ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงกำหนดรายละเอียดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองหลักสูตรในเกณฑ์เดิมตามข้อบังคับที่ออกโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองในเกณฑ์ใหม่ของสภาวิศวกร ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรต่างประเทศที่ยังมิได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร ให้ผู้ที่ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมระดับภาคีวิศวกร นำเสนอเอกสารและหลักฐานของ

หลักสูตรต่อสภาวิศวกรเพื่อขอการรับรองเป็นการเฉพาะราย ในการพิจารณารับรองหลักสูตรให้ใช้ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ฉคับ ปัทมสูต

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาต
เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร เพื่อประโยชน์ในการทดสอบความรู้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๑ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๕๔-๑๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ คณะกรรมการสภาวิศวกร ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การทดสอบความรู้” หมายความว่า การทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร

“ผู้เข้าสอบ” หมายความว่า ผู้มีความประสงค์สมัครเข้ารับการทดสอบความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมหรือหมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม หรือทั้งสองหมวดวิชา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้ให้ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยให้ใช้วิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นชอบให้ดำเนินการ

ข้อ ๖ แบบใบสมัครขอเข้ารับการทดสอบความรู้ แบบใบรับรองผลการทดสอบความรู้ แบบคำขอใบแทน และใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๗ ผู้เข้าสอบต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้ ดังนี้

(๑) ผู้เข้าสอบต้องชำระค่าสมัครสอบตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เรียบร้อยก่อนเข้าสอบ

(๒) สภาวิศวกรไม่อนุญาตให้ผู้เข้าสอบขอเลื่อนกำหนดการสอบ เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถเข้าสอบได้ เนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย หรือเจ็บป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์และไม่คืนค่าสมัครสอบทุกกรณี

(๓) คะแนนแต่ละข้อเท่ากับ ๑ คะแนน ข้อที่ไม่ตอบหรือตอบผิดได้คะแนนเท่ากับศูนย์

(๔) ห้ามผู้เข้าสอบนำตำราหรือเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ เข้าสอบ และให้ใช้เครื่องคำนวณธรรมดาที่มีฟังก์ชั่นเสริมทางเรขาคณิตเท่านั้นและไม่อนุญาตให้นำเครื่องคำนวณที่สามารถบรรจุโปรแกรมตัวอักษรเข้าสอบ

(๕) ห้ามผู้เข้าสอบพกพาอุปกรณ์ที่สามารถใช้สื่อสารได้ทุกชนิดเข้าสอบ

(๖) ผู้เข้าสอบต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่แสดงรูปถ่ายพร้อมเลขบัตรประจำตัวประชาชนที่ราชการออกให้ต่อเจ้าหน้าที่เพื่อแสดงตนก่อนเข้าสอบ

(๗) ผู้เข้าสอบต้องแต่งกายสุภาพ ห้ามสวมใส่เสื้อไม่มีปกหากฝ่าฝืนจะไม่อนุญาตให้เข้าสอบ

(๘) ห้ามผู้เข้าสอบเข้าสอบช้าเกินกว่า ๑๐ นาที และห้ามออกจากห้องสอบก่อนครบกำหนด ๖๐ นาที เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้คุมสอบในกรณีที่เห็นว่ามีเหตุอันสมควร

(๙) หากผู้เข้าสอบทุจริตในการสอบให้ปรับตกทุกวิชาของหมวดวิชาที่เข้าสอบ และห้ามสมัครสอบอีกภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นทุจริตในการสอบ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้บันทึกรายงานคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อทราบด้วย

(๑๐) ผู้เข้าสอบต้องเปิดกล้องตลอดเวลาในระหว่างการเข้าทดสอบ

(๑๑) ผู้เข้าสอบต้องอนุญาตให้มีการบันทึกภาพและเสียงตลอดเวลาในระหว่างการเข้าทดสอบ

(๑๒) กรณีอื่น ๆ ที่คณะอนุกรรมการทดสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร กำหนดเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทดสอบความรู้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาวิศวกร

(๑๓) สภาวิศวกรจะแจ้งผลการสอบผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้เข้าสอบทราบ

(๑๔) กรณีสมัครสอบในหมวดวิชาใดล่วงหน้ามากกว่าหนึ่งครั้ง หากผู้เข้าสอบสอบผ่านหมวดวิชานั้นในการสมัครสอบครั้งใดแล้ว ผู้เข้าสอบไม่สามารถเข้าสอบในครั้งที่เหลือได้และสภาวิศวกรไม่คืนเงินค่าสมัครสอบให้ในกรณีนี้

(๑๕) กรณีผู้เข้าสอบให้ข้อมูลที่ไม่ตรงตามความเป็นจริงหรือเป็นเท็จในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ สภาวิศวกรสงวนสิทธิในการปรับตกทุกหมวดวิชาและไม่คืนค่าสมัครสอบทุกกรณี

ข้อ ๘ หมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม ประกอบด้วย ดังนี้

(๑) Engineering Drawing

(๒) Engineering Mechanics : Statics

(๓) Engineering Materials

(๔) Computer Programming

ข้อ ๙ หมวดวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ประกอบด้วย ดังนี้

(๑) สาขาวิศวกรรมโยธา

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ กลุ่มวิชา ดังนี้

กลุ่มวิชา	รายวิชา
๑) Structures	Theory of Structures
	Structural Analysis
๒) Structural Design	Reinforced Concrete Design
	Timber and Steel Design
๓) Soil Mechanics	Soil Mechanics

(ข) วิชาเลือก ๔ กลุ่มวิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ กลุ่มวิชา ดังนี้

กลุ่มวิชา	รายวิชา
๑) Highway Engineering	Highway Engineering
๒) Hydraulic Engineering	Hydraulic Engineering
๓) Survey Engineering	Route Surveying
๔) Construction	Construction Engineering and Management

(ค) ผู้เข้าสอบต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ กลุ่มวิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้ จำนวน ๑ กลุ่มวิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนกลุ่มวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๒) สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

งานเหมืองแร่	งานโลหะการ
๑) Surface mining and Mine-Design	๑) Chemical Metallurgy
๒) Underground Mining and mine Design	๒) Physical Metallurgy
๓) Mineral Processing	๓) Mechanical Behavior of Materials

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

งานเหมืองแร่	งานโลหะการ
๑) Mine Economics	๑) Materials Characterization
๒) Geotechniques	๒) Metal Forming
๓) Mineral Processing II	๓) Corrosion of Metals
๔) Mine Planning and Design	๔) Failure Analysis

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ ข้อสอบข้อเขียนให้มีวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๓) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Mechanics of Machinery

๒) Machine Design

๓) Heat Transfer

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Automatic Control

๒) Internal Combustion Engines

๓) Refrigeration and Air Conditioning

๔) Power Plant Engineering

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๔) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

งานไฟฟ้ากำลัง	งานไฟฟ้าสื่อสาร
๑) Electrical Machines	๑) Principle of Communication
๒) Electrical System Design	๒) Data Communication and Networking
๓) Electrical Power System	๓) Digital Communication

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

งานไฟฟ้ากำลัง	งานไฟฟ้าสื่อสาร
๑) Electrical Instruments and Measurements	๑) Electrical Instruments and Measurements
๒) Power Electronics	๒) Optical Communication
๓) High Voltage Engineering	๓) Microwave Engineering
๔) Power System Protection	๔) Antenna Engineer

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๕) สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Safety Engineering

๒) Production Planning and Control

๓) Quality Control

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Industrial Plant Design

๒) Industrial Work Study

๓) Engineering Economy

๔) Maintenance Engineering

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๖) สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Water Supply Engineering

๒) Wastewater Engineering

๓) Solid Waste Engineering

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Air Pollution Control and Design

๒) Hazardous Waste Treatment

๓) Building Sanitation

๔) Noise and Vibration Control

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

(๗) สาขาวิศวกรรมเคมี

(ก) วิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา ดังนี้

๑) Fluid Flow

๒) Heat Transfer and Mass Transfer

๓) Chemical Engineering Kinetics and Reactor Design

(ข) วิชาเลือก ๔ วิชา โดยให้เลือกสอบจำนวน ๑ วิชา ดังนี้

๑) Chemical Engineering Thermodynamics

๒) Process Dynamics and Control

๓) Chemical Engineering Plant Design

๔) Safety in Chemical Operation/Environmental Chemical Engineering (ให้เลือกสอบวิชาหนึ่งวิชาใดเท่านั้น)

(ค) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องสอบข้อเขียนวิชาบังคับ จำนวน ๓ วิชา และสามารถเลือกสอบข้อเขียนวิชาเลือกได้จำนวน ๑ วิชา ทั้งนี้ สอบข้อเขียนวิชาละ ๒๕ ข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน (คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน)

ข้อ ๑๐ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนศูนย์จัดการทดสอบความรู้ และอัตราค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทดสอบความรู้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๑๑ คำขอ การทดสอบความรู้ การแจ้งผล การอนุญาต คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน แบบเอกสาร หรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยระเบียบนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2543 คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

คณะอนุกรรมการ หมายความว่า คณะอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ผู้ขอรับใบอนุญาต หมายความว่า ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

ข้อ 4 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอตามแบบ "คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ" พร้อมด้วยแบบ "บัญชีแสดงปริมาณและคุณภาพผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเพื่อขอรับใบอนุญาตภาคีวิศวกรพิเศษ" ของสภาวิศวกร โดยมีวิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาหรือแขนงเดียวกันกับผู้ที่ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรองผลงานทุกงาน

ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ยื่นได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งลักษณะงานเท่าที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนั้น ๆ ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตในลักษณะงานอื่น ๆ อีกให้ยื่นคำขอใหม่

ข้อ 5 ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผ่านหลักเกณฑ์แล้วผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเข้ารับการอบรมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพก่อนจึงจะได้รับใบอนุญาต

ข้อ 6 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงกับลักษณะงานที่ขอตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ.2543

ข้อ 7 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอรับใบอนุญาตและต้องเป็นงานที่อยู่ในข่ายวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตขึ้นกับการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ

ข้อ 8 เมื่อผลงานผ่านเกณฑ์การพิจารณาให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาสอบสัมภาษณ์และ/หรือส่งทดสอบข้อเขียน ผู้ที่ไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์หรือการทดสอบข้อเขียนหากประสงค์จะยื่นขอรับใบอนุญาตในงานลักษณะเดิม สามารถยื่นคำขอใหม่ได้ภายหลังจากวันที่ยื่นคำขอครั้งก่อนไม่น้อยกว่าหกเดือน

ประกาศ ณ วันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2544

(นายอรุณ ชัยเสรี)

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อม ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อสนับสนุนการดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๑๒ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อ ๙ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๕๖-๑๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การอบรมและทดสอบความรู้” หมายความว่า การอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ด้านความปลอดภัย จรรยาบรรณ กฎหมาย สิ่งแวดล้อม และความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

“ผู้ควบคุมการทดสอบ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาวิศวกรหรือบุคคลอื่นที่คณะอนุกรรมการมอบหมายให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมการทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ การอบรมและทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้ให้ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยให้ใช้วิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการ

ข้อ ๖ การอบรมและทดสอบความรู้ต้องครอบคลุมองค์ความรู้ ดังต่อไปนี้

(๑) ความปลอดภัย

(๒) จรรยาบรรณ

(๓) กฎหมาย

(๔) สิ่งแวดล้อม

(๕) องค์ความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการเสริมสร้าง หรือพัฒนาความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๗ ผู้ผ่านการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร หรือระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งประสงค์จะเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ ให้ยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้และเอกสารหลักฐานประกอบคำขอโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นที่ไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ให้ยื่นคำขอดังกล่าวต่อสำนักงานสภาวิศวกร

แบบคำขอและรายการเอกสารหลักฐานประกอบคำขอให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๘ ผู้เข้าทดสอบความรู้ต้องเข้ารับการอบรมทุกรายวิชาที่มีการทดสอบความรู้ จึงจะมีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ ซึ่งได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบในแต่ละวิชาที่จัดให้มีการอบรมและทดสอบความรู้ จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ในวิชาใด ให้มีสิทธิทดสอบแก้ตัวในวิชานั้นหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศผลการทดสอบครั้งแรก

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งทดสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองและได้คะแนนในการทดสอบแก้ตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของทุกวิชาที่ทดสอบแก้ตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้

ผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ซึ่งได้คะแนนในการทดสอบแก้ตัวไม่ถึงร้อยละหกสิบในวิชาใดวิชาหนึ่งที่ทดสอบแก้ตัว หรือไม่ทดสอบแก้ตัวภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ในการทดสอบ โดยให้ยื่นคำขอเพื่อเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ใหม่

ข้อ ๑๐ ผู้มีเหตุอันจำเป็นไม่สามารถเข้ารับการอบรมตามข้อ ๘ หรือการทดสอบความรู้ตามข้อ ๙ ในวันที่กำหนดอาจยื่นคำร้องและเอกสารหลักฐานเพื่อขอเลื่อนเข้ารับการอบรมหรือการทดสอบความรู้ตามแต่กรณีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นที่ไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ให้ยื่นคำร้องดังกล่าวต่อสำนักงานสภาวิศวกร ทั้งนี้ ให้ยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งวันก่อนถึงกำหนดวันดังกล่าว เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย

การพิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถเข้าอบรมหรือทดสอบความรู้ได้ ให้ผู้ควบคุมการทดสอบพิจารณาอนุญาตเลื่อนการอบรมหรือทดสอบความรู้แก่ผู้ยื่นคำร้องแล้วแต่กรณี

(๒) กรณีอื่น ๆ ให้ประธานอนุกรรมการหรือเลขาธิการสภาวิศวกรเป็นผู้พิจารณาคำร้องและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำร้องทราบโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๑๑ ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ศึกษาคู่มือ คำแนะนำ ในการใช้ระบบทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์

(๒) อ่านคำแนะนำและข้อปฏิบัติในการทดสอบความรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างรอบคอบ

(๓) ใช้หรืออยู่ในสถานที่ให้เหมาะสม เช่น ที่พักอาศัย ที่พักในโรงแรม ที่ทำงาน หรือที่อื่น ๆ ที่มีความเป็นส่วนตัวมีความมิดชิด โดยไม่มีบุคคลอื่นเข้าออกภายในบริเวณห้องที่ใช้เป็นสถานที่ทดสอบความรู้ตลอดระยะเวลาการทดสอบ และโต๊ะที่นั่งสอบต้องไม่มีสิ่งอื่นใด ยกเว้นอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบความรู้ ตำราหรือเอกสารทางวิชาการที่อนุญาตให้ใช้ในการทดสอบความรู้เท่านั้น

(๔) ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ควบคุมการทดสอบอย่างเคร่งครัด

(๕) จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ ให้รองรับกับระบบของสภาวิศวกร

(๖) จัดเตรียมบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ เพื่อใช้แสดงตนในการทดสอบความรู้

(๗) แต่งกายสุภาพเรียบร้อย

(๘) ผู้เข้ารับการทดสอบต้อง login เข้าระบบก่อนเวลาเริ่มทำการทดสอบสามสิบนาที และไม่อนุญาตให้ผู้ทดสอบเข้าระบบสอบหลังจากเริ่มดำเนินการทดสอบความรู้ไปแล้วสามสิบนาที

(๙) กรณีไม่สามารถเข้าระบบได้ให้ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้รีบติดต่อผู้ควบคุมการทดสอบตามช่องทางที่สภาวิศวกรได้แจ้งไว้

(๑๐) ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ต้องเปิดกล้องไว้ตลอดระยะเวลาที่ทำการทดสอบ และต้องอนุญาตให้สภาวิศวกรบันทึกภาพและเสียงตลอดระยะเวลาที่เข้าทดสอบความรู้

(๑๑) ผู้เข้ารับการทดสอบต้องปิดไมค์โครโฟนตลอดระยะเวลาที่ทำการทดสอบ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้เข้ารับการทดสอบต้องการสื่อสารกับผู้ควบคุมการทดสอบให้สามารถเปิดไมค์โครโฟนได้ ทั้งนี้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการทดสอบแล้ว

(๑๒) การกระทำใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความรู้ ผู้เข้ารับการทดสอบความรู้ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ควบคุมการทดสอบเท่านั้น

(๑๓) กรณีอื่น ๆ ที่คณะอนุกรรมการกำหนดเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทดสอบความรู้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๑๒ ห้ามผู้เข้ารับการทดสอบความรู้กระทำการ ดังนี้

(๑) กระทำการหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการทุจริตในการทดสอบ

(๒) ให้ผู้อื่นเข้าสอบแทน พูด หรือติดต่อกับบุคคลภายนอก

(๓) คัดลอกข้อสอบ ทำสำเนา บันทึก จับภาพหน้าจอ ถ่ายรูป หรือกระทำการใด ๆ ในลักษณะเดียวกัน

(๔) นำวัสดุอุปกรณ์ใด ๆ ที่สามารถรับและแสดงผลข้อมูลเพื่ออำนวยความสะดวกในการตอบข้อสอบอันส่อเจตนาเป็นการทุจริต

ข้อ ๑๓ ในกรณีผู้เข้ารับการอบรมทดสอบและทดสอบความรู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๐ ให้ผู้ควบคุมการทดสอบมีอำนาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ไม่อนุญาตให้ทำการสอบต่อไป

ในการดำเนินการตาม (๑) ให้ผู้ควบคุมการทดสอบพิจารณาตามความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมเป็นกรณี ๆ ไป

ในกรณีตาม (๒) เมื่อดำเนินการแล้วให้บันทึกรายงานต่อคณะอนุกรรมการเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๑๔ ในกรณีผู้เข้ารับการทดสอบฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๑ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) หักคะแนนวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือทุกวิชา

(๒) ปรับตกวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือทุกวิชา

(๓) ระงับสิทธิเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการทดสอบได้กระทำการทุจริตในการทดสอบและคณะอนุกรรมการพิจารณาเห็นว่าเป็นการทุจริตในการทดสอบอย่างร้ายแรง หรือผู้เข้ารับการทดสอบได้กระทำการทุจริตซ้ำในการทดสอบให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจตัดสิทธิในการเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ในครั้งนั้นและห้ามเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้อีกต่อไป

ข้อ ๑๕ ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับเป็นคณะอนุกรรมการตามระเบียบนี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการใหม่

ข้อ ๑๖ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังไม่ผ่านเกณฑ์การอบรมและทดสอบความรู้ เป็นผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๗ คำขอ การอบรมและทดสอบความรู้ การแจ้งผล การอนุญาต คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน แบบเอกสารหรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยระเบียบนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การทดสอบความรู้ความชำนาญสำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๗ ข้อ ๙ (๑) ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ และมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกรครั้งที่ ๑๙-๑๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ คณะกรรมการสภาวิศวกร ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๓) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๔) ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๑๒ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๕

“ผู้ชำนาญการพิเศษ” หมายความว่า ผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับผู้ขอรับใบอนุญาต ที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๑๒ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๕

"ผู้ขอรับใบอนุญาต" หมายความว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร

"ผู้ควบคุมระบบ" หมายความว่า เจ้าหน้าที่สภาวิศวกรหรือบุคคลอื่นที่คณะอนุกรรมการมอบหมายให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมระบบการสอบสัมภาษณ์ตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ รายละเอียดเกี่ยวกับนิยามและความหมายของคำศัพท์ กรอบความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม งานวิศวกรรมควบคุม การนำเสนอผลงานทางวิศวกรรมดีเด่น การประเมินผลความรู้ความสามารถของผู้ขอรับใบอนุญาต การตัดสินผลการทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม รวมถึงแบบรายงานการตัดสินผลการทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ให้เป็นไปตามประกาศสภาวิศวกร ว่าด้วยแนวปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของกรอบความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสำหรับการส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๖ การทดสอบความรู้ตามระเบียบนี้ให้ดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เว้นแต่มีเหตุจำเป็นคณะอนุกรรมการอาจกำหนดให้ดำเนินการทดสอบความรู้ ณ สำนักงานสภาวิศวกรได้

ข้อ ๗ ผู้เข้าสอบสัมภาษณ์ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการทดสอบความรู้ ดังนี้

(๑) ชำระค่าสมัครสอบตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้เรียบร้อยก่อนเข้าสอบ

(๒) ศึกษาคู่มือ คำแนะนำ ข้อปฏิบัติ ในการใช้ระบบการทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างรอบคอบ รวมถึงจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบสัมภาษณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้รองรับกับระบบของสภาวิศวกร

(๓) เข้ารับการทดสอบตามวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการตามที่สภาวิศวกรกำหนดและไม่อนุญาตให้ผู้เข้าสอบขอเลื่อนกำหนดการสอบ เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถเข้าสอบได้ เนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยหรือเจ็บป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์และไม่คืนค่าสมัครสอบทุกกรณี

(๔) ใช้หรืออยู่ในสถานที่ให้เหมาะสม เช่น ที่พักอาศัย ที่พักในโรงแรม ที่ทำงาน หรือที่อื่น ๆ ที่มีความเป็นส่วนตัวมีความมิดชิด โดยไม่มีบุคคลอื่นเข้าออกภายในบริเวณห้องที่ใช้เป็นสถานที่สอบตลอดระยะเวลาการทดสอบ

(๕) ผู้เข้ารับการทดสอบต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ผู้ควบคุมระบบได้แจ้งให้ทราบเพื่อประโยชน์ในการทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์

(๖) แต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามประเพณีนิยม และประพฤติตนเป็นสุภาพชน

(๗) เข้าทดสอบตามเวลาที่กำหนดไว้ หากเข้าทดสอบช้าเกินกว่าเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินกว่า ๓๐ นาที กรรมการสอบสัมภาษณ์อาจพิจารณาให้เข้าทดสอบได้เมื่อเห็นว่ามีเหตุอันสมควร

(๘) จัดเตรียมบัตรประจำตัวประชาชน บัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ หรือหลักฐานอื่นที่สามารถยืนยันตัวบุคคลได้ในทำนองเดียวกัน เช่น ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลในแอพพลิเคชั่น ThailD เพื่อใช้แสดงตนในการเข้าสอบสัมภาษณ์

(๙) ผู้เข้ารับการสอบสัมภาษณ์ต้อง login เข้าระบบก่อนเวลาเริ่มทำการทดสอบ ๓๐ นาที

(๑๐) กรณีไม่สามารถเข้าระบบได้ให้ผู้เข้ารับการสอบสัมภาษณ์รีบติดต่อผู้ควบคุมระบบตามช่องทางที่สภาวิศวกรได้แจ้งไว้

(๑๑) ผู้เข้ารับการทดสอบต้องเปิดกล้องไว้ตลอดระยะเวลาที่ทำการทดสอบ และต้องยินยอมให้สภาวิศวกรบันทึกภาพและเสียงตลอดระยะเวลาที่เข้ารับการทดสอบ

(๑๒) ไม่อนุญาตให้ผู้เข้าสอบสัมภาษณ์หรือผู้ใด บันทึก ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ เสียง ภาพ หรือทั้งเสียงและภาพ ไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดในขณะทำการสอบสัมภาษณ์ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น หากฝ่าฝืนถือว่าผู้เข้าสอบสัมภาษณ์กระทำทุจริตในการสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่ผู้เข้าสอบสัมภาษณ์พิสูจน์ได้ว่ามิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำฝ่าฝืนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการทดสอบความรู้ คณะอนุกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาวิศวกรอาจกำหนดวิธีปฏิบัติในการสอบสัมภาษณ์เพิ่มเติมได้

ข้อ ๘ กรณีการทดสอบความรู้ ณ สำนักงานสภาวิศวกร ให้นำวิธีการที่กำหนดในข้อ ๗ (๑) (๓) (๖) (๗) (๘) และ (๑๒) ของระเบียบนี้มาใช้ในการสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๙ สภาวิศวกรจะแจ้งผลการสอบให้ผู้เข้าสอบทราบผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๑๐ กรณีที่ผู้เข้ารับการสอบสัมภาษณ์ได้กระทำการทุจริตในการสอบสัมภาษณ์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาลงโทษให้ผู้เข้ารับการสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์ในครั้งนั้นแล้ว รายงานให้คณะกรรมการสภาวิศวกรทราบ

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกร หรือระดับวุฒิวิศวกร แล้วแต่กรณี ที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อขอเลื่อนระดับแล้ว ต้องได้รับการประเมินความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ ภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๑๒ การสอบสัมภาษณ์ ให้อนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอบสัมภาษณ์พิจารณาความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาตตามกรอบความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ดังนี้

(๑) มีความรู้ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๒) มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ความชำนาญในการแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรมและการพัฒนาวิชาชีพ

(๓) มีความเป็นผู้นำด้านวิชาชีพวิศวกรรม การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาชีพ

(๔) มีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ สังคม สาธารณะ และสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๓ ในการสอบสัมภาษณ์ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องได้รับการประเมินผลการสอบสัมภาษณ์ว่าผ่านจากอนุกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษที่ทำหน้าเป็นผู้สอบสัมภาษณ์ ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนผู้สอบสัมภาษณ์ทั้งหมด จึงจะถือว่าสอบผ่าน ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการวินิจฉัยเพียงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผ่านหรือไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๑๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะอนุกรรมการ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนได้ไม่เกินสองครั้ง และครั้งหนึ่งจะขอเลื่อนได้ไม่เกินหกสิบวัน

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ไม่เข้าสอบภายในระยะเวลาที่กำหนดถือว่าสอบไม่ผ่าน

ข้อ ๑๕ ให้คณะอนุกรรมการรายงานผลการทดสอบต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกรซึ่งได้ยื่นคำขอไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธเนศ วีระศิริ
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม
และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๘ ข้อ ๑๑ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๕๓-๑๐/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ คณะกรรมการสภาวิศวกร ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ หลักสูตรที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องมีองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ตามรายละเอียดและสาระของวิชาที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายระเบียบนี้[๑]

สถาบันการศึกษาต้องแจกแจงรายละเอียดและสาระของแต่ละวิชาเทียบกับองค์ความรู้ที่สภาวิศวกรกำหนดไว้ในระเบียบนี้

---

[๑] ยกเลิกบัญชีท้ายระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้บัญชีท้ายระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ แทน

ข้อ ๕ สถาบันการศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มเติมหรือควบรวมรายละเอียดและสาระของวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายวิชาในแต่ละองค์ความรู้ที่สภาวิศวกรกำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรองรับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่ขอรับรอง ได้อย่างเหมาะสม

ข้อ ๖ หลักสูตรที่สถาบันการศึกษาได้รับความเห็นชอบหลักสูตรตามกฎหมายจัดตั้งสถานศึกษาก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ มีสิทธิเลือกว่าจะดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕
รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์
นายกสภาวิศวกร

บัญชีท้าย

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยองค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม และองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

สาขาวิศวกรรมโยธา

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร์เชิงวิศวกรรม สถิติและความน่าจะเป็น

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

ความเข้าใจในแบบวิศวกรรม วัสดุวิศวกรรม คอมพิวเตอร์โปรแกรม กลศาสตร์วิศวกรรม วิศวกรรมสำรวจ

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

<u>กลุ่มที่ ๑ วิศวกรรมโครงสร้าง (Structural Engineering)</u>

ความรู้ด้านวัสดุที่ใช้ในงานก่อสร้าง การวิเคราะห์โครงสร้าง ออกแบบและให้รายละเอียดโครงสร้างภายใต้แรงกระทำในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ แรงโน้มถ่วงของโลก แรงลม แรงแผ่นดินไหว และอื่น ๆ

<u>กลุ่มที่ ๒ วิศวกรรมการก่อสร้างและการจัดการ (Construction Engineering and Management)</u>

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมก่อสร้าง การบริหารโครงการ การประมาณต้นทุนและการจัดทำงบประมาณ ความปลอดภัยและการจัดการความเสี่ยง แนวคิดและหลักการของเศรษฐศาสตร์วิศวกรรม เทคโนโลยีเพื่อการก่อสร้างและการจัดการ และกฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

<u>กลุ่มที่ ๓ วิศวกรรมขนส่ง (Transportation Engineering)</u>

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการขนส่งคนและสินค้า ความรู้เบื้องต้นในการออกแบบทางกายภาพของระบบขนส่ง การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนเดินเท้าและจักรยาน ระบบขนส่งสาธารณะ การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและวิศวกรรมการทาง

<u>กลุ่มที่ ๔ วิศวกรรมแหล่งน้ำ (Water Resource Engineering)</u>

ความรู้พื้นฐานทางกลศาสตร์ของไหล ความรู้ด้านอุทกวิทยา ออกแบบงานด้านวิศวกรรมชลศาสตร์และการวิเคราะห์พฤติกรรมการไหลของน้ำ การออกแบบโครงสร้างทางชลศาสตร์และระบบโครงข่าย การขนส่งน้ำ วัฏจักรของน้ำ การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุทกวิทยาด้วยแบบจำลองทางอุทกวิทยาและสถิติ

<u>กลุ่มที่ ๕ วิศวกรรมเทคนิคธรณี (Geotechnical Engineering)</u>

การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพและทางวิศวกรรมของดิน วิธีการสำรวจและจำแนกประเภทของดิน การคำนวณความสามารถในการรับน้ำหนักบรรทุกของดินและการทรุดตัวที่เกิดขึ้น พฤติกรรมของดินและการนำดินไปใช้ในงานวิศวกรรม วิเคราะห์การวิบัติของดินและแนวทางการป้องกันงานออกแบบฐานรากและระบบป้องกันดินได้อย่างเหมาะสม

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์วิศวกรรม ฟิสิกส์ เคมี

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

<u>กลุ่มที่ ๑ พื้นฐานการออกแบบ (Design Fundamentals)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Mechanical Drawing, Statics and Dynamics, Mechanical Engineering Process

<u>กลุ่มที่ ๒ ความรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Digital Technology in Mechanical Engineering

<u>กลุ่มที่ ๓ พื้นฐานทางความร้อนและของไหล (Thermo-fluids Fundamentals)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Thermodynamics, Fluid Mechanics, Heat Transfer

<u>กลุ่มที่ ๔ วัสดุวิศวกรรมและกลศาสตร์วัสดุ (Engineering Materials and Mechanics of Materials)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Engineering Materials, Solid Mechanics

<u>กลุ่มที่ ๕ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน (Safety Environment and Sustainability)</u>

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

<u>กลุ่มที่ ๑ เครื่องจักรกล (Machinery)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Machinery Systems, Machine Design, Prime Movers

<u>กลุ่มที่ ๒ ความร้อน ความเย็น และของไหลประยุกต์ (Heating, Cooling and Applied Fluids)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Air Conditioning and Refrigeration, Power Plant, Thermal System Design, Prime Movers Turbomachinery

<u>กลุ่มที่ ๓ ระบบพลวัตและการควบคุมอัตโนมัติ (Dynamic Systems and Automatic Control)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Dynamic Systems, Automatic Control, Internet of Things (IoT) and Artificial Intelligence (AI), Robotics, Vibration, Pneumatic and Hydraulic Control

<u>กลุ่มที่ ๔ ระบบทางกลและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง (Mechanical Systems and Other)</u> ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Energy, Engineering Management and Economics, Fire Protection System, Computer-Aided Engineering (CAE)

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์บนพื้นฐานของแคลคูลัส เคมี คณิตศาสตร์เชิงวิศวกรรม

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

ความเข้าใจและความสามารถในการถอดความหมายจากแบบทางวิศวกรรม วัสดุวิศวกรรม พื้นฐานกลศาสตร์ ทฤษฎีวงจรไฟฟ้า สนามแม่เหล็กไฟฟ้า อุปกรณ์และวงจรอิเล็กทรอนิกส์แบบแอนะล็อกและดิจิทัล การโปรแกรมคอมพิวเตอร์

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

<u>งานไฟฟ้ากำลัง</u>

การผลิต ส่งจ่าย จำหน่ายและการใช้งานของกำลังไฟฟ้า การแปลงรูปกำลังไฟฟ้า การกักเก็บพลังงาน ข้อพึงปฏิบัติมาตรฐาน และความปลอดภัยในการออกแบบและติดตั้งทางไฟฟ้า สัญญาณและระบบ การแปลงรูปพลังงานไฟฟ้าเชิงกล การวัดและเครื่องมือวัดทางไฟฟ้า ระบบควบคุม และเทคโนโลยีการสื่อสาร

<u>งานไฟฟ้าสื่อสาร</u>

ระบบสื่อสารมีสายและไร้สาย ระบบรับ-ส่งสัญญาณความถี่วิทยุหรือคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า การออกแบบและการทำงานของเครือข่ายโทรคมนาคมและสารสนเทศเพื่อการบริการ สัญญาณและระบบ การแปลงรูปพลังงานไฟฟ้าเชิงกล การวัดและเครื่องมือวัดทางไฟฟ้า ระบบควบคุม

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์เชิงวิศวกรรม ฟิสิกส์ เคมี

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

เขียนแบบวิศวกรรม กลศาสตร์ วัสดุวิศวกรรม โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิศวกร สถิติวิศวกรรม กระบวนการผลิตอุณหพลศาสตร์ ความรู้พื้นฐานไฟฟ้า

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

(๑) วัสดุอุตสาหกรรมและกระบวนการผลิตทางเทคโนโลยีสมัยใหม่

กระบวนการทางวิศวกรรมของโลหะ อโลหะ และวัสดุทางวิศวกรรม กระบวนการผลิตทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ การวิเคราะห์และการออกแบบผลิตภัณฑ์และกระบวนการโดยการแปลงหน้าที่ของผลิตภัณฑ์เชิงคุณภาพและเชิงนวัตกรรม โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๒) ระบบงานและความปลอดภัย

การศึกษาและออกแบบระบบงานเพื่อการปรับปรุงผลิตภาพ และประสิทธิภาพการผลิต การศึกษาวิเคราะห์และการออกแบบระบบงานเพื่อความปลอดภัย การยศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ระบบดับเพลิง และการประเมินความเสี่ยงในอุตสาหกรรม การดำเนินการจัดการกากอุตสาหกรรมที่มาจากวัตถุของเสีย น้ำเสีย มลพิษจากอากาศ รวมทั้งกากกัมมันตรังสี

(๓) ระบบคุณภาพ

ระบบการควบคุมคุณภาพและการประกันคุณภาพ การจัดการคุณภาพเชิงรวม กระบวนการออกและวิเคราะห์แผนการทดลองเพื่อกำหนดสภาวการณ์การผลิตที่เหมาะสม และวิศวกรรมคุณภาพเพื่อความน่าเชื่อถือได้ตลอดจนนวัตกรรมทางระบบคุณภาพ โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๔) เศรษฐศาสตร์และการเงิน

การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการตัดสินใจในงานวิศวกรรมภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอน การจัดการต้นทุนเพื่อการจัดการงบประมาณ และการจัดการและการวิเคราะห์งบการเงินและการบัญชี การศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ

(๕) การจัดการการผลิต

การวางแผนและควบคุมการผลิต การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการจัดการการผลิต การจัดการระบบการซ่อมบำรุง การจัดการองค์กรของระบบการผลิตและการบริการ และการจัดการนวัตกรรมในองค์กร โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการการผลิตอย่างยั่งยืน

(๖) การบูรณาการทางวิศวกรรมอุตสาหการ

การบูรณาการความรู้ในองค์ความรู้ ตั้งแต่สององค์ความรู้ ขึ้นไปเพื่อแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อน เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีการ หรือแนวทางใหม่ในงานวิศวกรรม ระบบ และการบริการอื่น ๆ โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

<u>งานเหมืองแร่</u>

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ความรู้ในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางฟิสิกส์และเคมี ระบบธรณีวิทยาและเปลือกโลก แร่และหิน รวมทั้งแคลคูลัส สมการเชิงอนุพันธ์ การคำนวณเมทริกซ์ สถิติและความเป็นไปได้ และวิทยาการคอมพิวเตอร์

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมและองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

(๑) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบแรงและความแข็งแรงวัสดุ ในของแข็ง ของเหลววัสดุวิศวกรรม โครงสร้างทางวิศวกรรมและชั้นหินในเปลือกโลก

(๒) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบด้านกลไกควบคุม เครื่องจักรกลต้นกำลัง พลังงานและการส่งกำลังทางไฟฟ้า

(๓) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านเคมี เคมีกายภาพ และ/หรือ เคมีไฟฟ้าของระบบก๊าซ ของเหลวและอนุภาคของแข็ง และการประยุกต์ใช้ในงานอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ ควบรวมงานสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่

(๔) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้ทางธรณีวิทยาโครงสร้าง ธรณีวิศวกรรม และ/หรือ ธรณีสถิติในการปฏิบัติการ และ/หรือ การออกแบบ และ/หรือ การแก้ไขปัญหาในการสำรวจแร่ การประเมินปริมาณแร่ ปริมาณแร่สำรองที่ทำเหมืองได้ และ/หรือ งานวิศวกรรมธรณี งานสำรวจความแข็งแรงของฐานราก หรือ การเสริมความแข็งแรงของผนังบ่อเหมือง และ/หรือ อุโมงค์ และ/หรือ ช่องเปิดในหิน

(๕) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบในการปฏิบัติการ และ/หรือ การออกแบบ และ/หรือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบงานอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือควบรวมงานสำรวจแร่ งานทำเหมืองแร่ งานแต่งแร่ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่

(๖) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้ในด้านการบริหารงานวิศวกรรม การจัดการโครงงาน เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม และ/หรือ การลงทุนภายใต้ข้อกำหนดของการพัฒนาที่ยั่งยืนและความซับซ้อนของงานวิศวกรรม

(๗) พื้นฐานความรู้เชิงระบบด้านนิเวศวิทยา การจัดการความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัยการพัฒนาที่ยั่งยืน มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการทำงานเหมืองแร่และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่

(๘) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบในการปฏิบัติการ และ/หรือ การออกแบบ และ/หรือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในงานเจาะและระเบิดในงานวิศวกรรม

<u>งานโลหการ</u>

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ความรู้ในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางฟิสิกส์และเคมี รวมทั้งแคลคูลัส สมการเชิงอนุพันธ์ การคำนวณเมทริกซ์ สถิติและความเป็นไปได้ และวิทยาการคอมพิวเตอร์

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมและองค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

(๑) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบแรงและความแข็งแรงวัสดุในของแข็ง ของเหลว วัสดุวิศวกรรม โครงสร้างทางวิศวกรรม

(๒) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบด้านกลไกควบคุม เครื่องจักรกลต้นกำลัง พลังงาน และการส่งกำลังทางไฟฟ้า

(๓) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านเคมี เคมีกายภาพ และ/หรือ เคมีไฟฟ้าของระบบก๊าซ ของเหลว โลหะหลอมเหลว และอนุภาคของแข็ง

(๔) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติ และ/หรือ วัสดุวิศวกรรมที่เหมาะสมในงานวิศวกรรมภายใต้ข้อกำหนดของการพัฒนาที่ยั่งยืนและความซับซ้อนของงานวิศวกรรม

(๕) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านโลหะวิทยาของเหล็กและโลหะกลุ่มนอกเหล็ก โลหะต้านการกร่อนและทนความร้อนสูงพื้นฐาน

(๖) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบในการปฏิบัติการ และ/หรือการออกแบบ และ/หรือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการปรับปรุงผิวและการเคลือบผิวโลหะ

(๗) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบในการปฏิบัติการ และ/หรือการออกแบบ และ/หรือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบงานอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ ควบรวมการผลิตโลหะ การนำโลหะกลับมาใช้ใหม่ การแปรสภาพและขึ้นรูปร้อน การแปรสภาพและขึ้นรูปเย็น กระบวนการอบชุบความร้อน กระบวนการปรับปรุงผิวและการเคลือบผิวโลหะ การหล่อโลหะ การเชื่อมโลหะ และการบัดกรี

(๘) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบในการออกแบบ และ/หรือการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน โดยใช้การวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะการวิบัติและการเสื่อมสภาพของวัสดุและโลหะ

(๙) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้ในด้านการบริหารงานวิศวกรรม การจัดการโครงงาน เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม และ/หรือ การลงทุนภายใต้ข้อกำหนดของการพัฒนาที่ยั่งยืนและความซับซ้อนของงานวิศวกรรม

(๑๐) พื้นฐานความรู้เชิงระบบด้านการจัดการความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมอาชีวอนามัย กฎหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน และมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

สาขาวิศวกรรมเคมี

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

(๑) ความรู้ในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์

(๒) ฟิสิกส์

(๓) เคมี และ/หรือ เคมีอินทรีย์สำหรับปิโตรเคมี และ/หรือ เคมีวิเคราะห์ และ/หรือ วิศวกรรมเคมีชีวภาพ (Biochemical Engineering)

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

(๑) วัสดุวิศวกรรม

(๒) สถิติวิศวกรรมและการออกแบบการทดลอง

(๓) วิศวกรรมไฟฟ้า

(๔) โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิศวกร และ/หรือ การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics)

(๕) การเขียนแบบวิศวกรรม

(๖) กลศาสตร์วิศวกรรม

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

(๑) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับดุลมวลและพลังงาน

(๒) พื้นฐานทางอุณหพลศาสตร์ทางวิศวกรรมเคมี

(๓) ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติการเฉพาะหน่วยและปรากฏการณ์การถ่ายโอน และตัวอย่างปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(๔) ความรู้เกี่ยวกับวิศวกรรมปฏิกิริยาเคมีและการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ และตัวอย่างปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(๕) พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงระบบในการออกแบบอุปกรณ์และการออกแบบโรงงานทางวิศวกรรมเคมี ตัวอย่างการประยุกต์ใช้กับงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(๖) พื้นฐานเครื่องมือวัดอุตสาหกรรม (Industrial Instrumentation)

(๗) ความรู้เกี่ยวกับการจำลองกระบวนการทางวิศวกรรมเคมีกับการแก้ปัญหาวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(๘) ความรู้เกี่ยวกับพลศาสตร์ของกระบวนการและการควบคุมในงานวิศวกรรม

(๙) หลักการบริหารโครงการ และ/หรือ เทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรมและการผลิตเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๑๐) หลักทางเศรษฐศาสตร์วิศวกรรมและการประเมินราคาทางวิศวกรรมสำหรับการลงทุนภายใต้พลวัตทางเศรษฐกิจ

(๑๑) วิศวกรรมความปลอดภัยและการประเมินความเสี่ยงตามหลักการและมาตรฐานวิศวกรรมเพื่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรม

(๑๒) หลักการจัดการและการบำบัดของเสีย และ/หรือ วิศวกรรมกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์และความเป็นกลางทางคาร์บอน

สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

๑. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

ฟิสิกส์ เคมีพื้นฐาน แคลคูลัส

๒. องค์ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรม

การเขียนแบบวิศวกรรม สถิตยศาสตร์ การเขียนโปรแกรมพื้นฐาน สมดุลมวลสารและการถ่ายโอนมวลสาร จลนพลศาสตร์ สมดุลเคมี ชีววิทยาพื้นฐาน ชลศาสตร์พื้นฐาน การสำรวจเบื้องต้น การแปลงหน่วยทางวิศวกรรม

๓. องค์ความรู้เฉพาะทางวิศวกรรม

พารามิเตอร์ทางด้านสิ่งแวดล้อม หน่วยปฏิบัติการสำหรับวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม การควบคุมและออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย การควบคุมและออกแบบระบบผลิตและแจกจ่ายน้ำประปา การควบคุมและออกแบบระบบควบคุมมลภาวะทางอากาศ การจัดการของเสียและของเสียอันตราย หน่วยกระบวนการทางชีวภาพสำหรับวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลภาวะทางเสียง การออกแบบระบบสุขาภิบาลในอาคาร การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เครื่องมือสำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการความปลอดภัย สาธารณสุขพื้นฐาน มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อน สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์และความเป็นกลางทางคาร์บอน

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อส่งเสริมให้มีการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) มาตรา ๘ (๓) และ (๗) และมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ และมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการสภาวิศวกร

“สถาบันการศึกษา” หมายความว่า หน่วยการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่า

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาปริญญาบัณฑิตในสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนจากสภามหาวิทยาลัยและกระทรวงผู้รับผิดชอบของสถาบันการศึกษานั้น

ข้อ ๔ การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในหลักสูตรของสถาบันการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๒) เพื่อจัดตั้งระบบตรวจประเมินผลลัพธ์หลักสูตรของสภาวิศวกรให้สอดคล้องกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่ใช้กันอยู่ในระดับสากล

(๓) เพื่อให้สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรและให้วุฒิการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่าขึ้นไป ได้รับข้อแนะนำเพื่อการพัฒนาการศึกษาจากคณะอนุกรรมการเพื่อความทัดเทียมกับระดับสากล

(๔) เพื่อขึ้นทะเบียนหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากคณะอนุกรรมการเพื่อความทัดเทียมกับระดับสากล

(๕) เพื่อขึ้นทะเบียนผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ของสภาวิศวกร

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ โดยมีวาระตามวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๖ คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ในประเทศตามหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติที่กำหนดโดยสภาวิศวกร

(๒) บริหารและพัฒนาระบบงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ให้เป็นที่ยอมรับในด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในระดับสากล

(๓) เสนอแก้ไขข้อบังคับสภาวิศวกร และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

(๔) จัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณเพื่อรองรับการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

(๕) พัฒนาทรัพยากรบุคคล และผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์

(๖) ประชาสัมพันธ์ ประสานงานและถ่ายทอดประสบการณ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ในระดับสากลไปสู่สถาบันการศึกษา ผู้ปฏิบัติวิชาชีพ และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

(๗) จัดเตรียมเอกสารตามข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (Accreditation of Engineering Education) ในระดับสากล

(๘) ประชาสัมพันธ์สถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์จากสภาวิศวกร

(๙) ให้ข้อแนะนำการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(๑๐) เสนอคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามความจำเป็น

(๑๑) รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร

(๑๒) ดำเนินงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๗ การขอให้มีการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ตามระเบียบนี้ให้เป็นไปตามความสมัครใจของสถาบันการศึกษา

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และการขึ้นทะเบียนผู้ตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยความสามารถในการประกอบวิชาชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๐-๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนและวิศวกรเอเปค

(๒) เพื่อใช้ประกอบการประเมินความรู้ความชำนาญของผู้ขอเลื่อนระดับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้พัฒนาทักษะและความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ดังนี้

(๑) มีความรู้ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ดังนี้

(ก) มีความรู้ความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการทางวิศวกรรมและเทคโนโลยีในการปฏิบัติวิชาชีพ

(ข) มีความรู้ความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการทางวิศวกรรมและเทคโนโลยีในการปฏิบัติวิชาชีพตามกรอบกฎหมายที่กำหนด

(๒) มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ความชำนาญในการแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรมและการพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้

(ก) สามารถกำหนดขอบเขตของปัญหา สืบค้น และวิเคราะห์ปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ข) สามารถออกแบบและแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ค) สามารถประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ง) ร่วมกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องอย่างเพียงพอเพื่อคงสภาพ และเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(จ) สามารถวินิจฉัยและเลือกใช้การแก้ไขปัญหาทางวิศวกรรมที่ซับซ้อนได้อย่างเหมาะสมตามหลักวิศวกรรม

(๓) มีความเป็นผู้นำด้านวิชาชีพวิศวกรรม การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาชีพ ดังนี้

(ก) ประพฤติปฏิบัติในกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(ข) สามารถจัดการ หรือมีส่วนร่วมในการจัดการงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(ค) สามารถติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติวิชาชีพได้อย่างชัดเจน

(ง) รับผิดชอบต่อการตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมตัดสินใจในงานวิศวกรรมที่ซับซ้อน

(๔) มีความตระหนักในความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ สังคม สาธารณะ และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(ก) ตระหนักถึงผลกระทบของงานวิศวกรรมที่ซับซ้อนต่อสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองทางสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

(ข) ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจัดให้มีความปลอดภัยและชีวอนามัยต่อชุมชนสาธารณะ

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ตามที่ประเทศไทยได้มีข้อผูกพันภายใต้ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Engineering Services)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓[๑] ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน และแบบประเมินตนเองในเรื่องความสามารถทางวิศวกรรม พร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนแบบประเมินตนเองและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๔[๒] ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกรตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

---

[๑] ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

[๒] ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๔) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๕) ไม่เคยถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญ

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่า

(๓) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๔) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด[๓]

(๕) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ข้อ ๖[๔] ผู้ยื่นคำขอมีหน้าที่มานำเสนอผลงานเกี่ยวกับประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม แล้วแต่กรณีตามที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน ต่อคณะอนุกรรมการกำกับการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคและวิศวกรวิชาชีพอาเซียนตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนซึ่งไม่สามารถมานำเสนอผลงานภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนดได้ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการนำเสนอผลงาน โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกร และต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันนัดนำเสนอผลงานเว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย และยื่นคำร้องขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

---

[๓] ข้อ ๕ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๔] ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

คณะอนุกรรมการอาจแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมผลงาน หรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาได้ ตามความเหมาะสม และผู้ยื่นคำขอต้องนำเสนอผลงานภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

กรณีผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนอีกต่อไป

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อมีมติรับบุคคลนั้น ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ ทั้งนี้ หนังสือแจ้งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามประสงค์ของผู้ยื่นคำขอก็ได้

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรอง และคณะกรรมการประสานงานด้านวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer Coordinating Committee : ACPECC) ได้ให้ความเห็นชอบตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรมแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรจัดส่งใบรับรองให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๗[๕] การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ให้มีผลนับแต่วันที่อนุมัติการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๘ ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน และค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ให้เป็นไปตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

ข้อ ๙[๖] คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียน เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ หรือข้อ ๕

ข้อ ๑๐[๗] ให้การขึ้นทะเบียนสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียน

(๑) ตาย

---

[๕] ข้อ ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

[๖] ข้อ ๙ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๗] ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒) ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน ห้ามมิให้ผู้ที่ทะเบียนสิ้นสุดลงตาม (๒) ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) อีก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
กมล ตรรกบุตร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓[๑] ผู้ใดประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน และแบบประเมินตนเองในเรื่องความสามารถทางวิศวกรรม พร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียน แบบประเมินตนเอง และหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๔[๒] ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกรตั้งแต่ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ยื่นคำขอ

(๒) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา

(๓) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

---

[๑] ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

[๒] ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๕) ไม่เคยถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๕ กรณีผู้ยื่นคำขอประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมอื่น ซึ่งมิใช่สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร

(๒) ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกรในการปฏิบัติงานวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

(๓) สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่า

(๔) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา[๓]

(๕) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานวิศวกรรมที่เด่นชัดตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด[๔]

(๖) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด[๕]

ข้อ ๖[๖] ผู้ยื่นคำขอมีหน้าที่มานำเสนอผลงานเกี่ยวกับประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม แล้วแต่กรณีตามที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน ต่อคณะอนุกรรมการกำกับการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคและวิศวกรวิชาชีพอาเซียนตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนซึ่งไม่สามารถมานำเสนอผลงานภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนดได้ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการนำเสนอผลงาน โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกร และต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันนัดนำเสนอผลงาน เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย และยื่นคำร้องขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

---

[๓] ข้อ ๕ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๔] ข้อ ๕ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐)

[๕] ข้อ ๕ (๖) เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๖] ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

คณะอนุกรรมการอาจแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมผลงาน หรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาได้ ตามความเหมาะสมและผู้ยื่นคำขอต้องนำเสนอผลงาน ภายในระยะเวลาที่คณะอนุกรรมการกำหนด

กรณีผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไม่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนอีกต่อไป

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อมีมติรับบุคคลนั้น ขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) และให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติ ทั้งนี้ หนังสือแจ้งอาจทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามประสงค์ของผู้ยื่นคำขอก็ได้

ข้อ ๗ ให้ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสภาวิศวกรตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

เมื่อได้รับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๘[๗] การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ให้มีผลนับแต่วันที่อนุมัติการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๙[๘] คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียน เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ หรือข้อ ๕

ข้อ ๑๐[๙] ให้การขึ้นทะเบียนสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีดังต่อไปนี้กับผู้ขึ้นทะเบียน

(๑) ตาย

(๒) ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน ห้ามมิให้ผู้ที่ทะเบียนสิ้นสุดลงตาม (๒) ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) อีก

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

---

[๗] ข้อ ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

[๘] ข้อ ๙ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๙] ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรเอเปค (APEC Engineer) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแล้วแต่กรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรเมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ คณะกรรมการสภาวิศวกร ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” หมายความว่า การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระในอันที่จะรักษาหรือพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม แล้วแต่กรณี

“หน่วยความรู้” หมายความว่า หน่วยความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

ข้อ ๕ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถและประสิทธิผลของผู้ได้รับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้พัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพโดยตรง

(๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม การศึกษา การวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

(๔) เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของผู้ได้รับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๕) เพื่อเป็นหลักประกันและเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการวิชาชีพภายในประเทศและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

(๖) เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนระดับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และประกอบการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

(๗) เพื่อใช้ประกอบการยื่นขอใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและการต่ออายุใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๖ การกำหนดจำนวนและการคำนวณหน่วยความรู้เพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๕ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๗ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องที่จะได้รับหน่วยความรู้มีสองประเภท ดังนี้

(๑) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน อันได้แก่การบรรยาย ฝึกอบรม ประชุม สัมมนาหรือการอื่นในทำนองเดียวกัน ที่จัดโดยสภาวิศวกรหรือหน่วยงานที่สภาวิศวกรเห็นชอบ

(๒) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเองหรือของหน่วยงานใด ๆ ที่ไม่ได้ขอรับความเห็นชอบตาม (๑) เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพอันได้แก่ การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่นนอกจากหลักสูตรหรือกิจกรรมโดยหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพให้แก่ผู้เข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้น

ข้อ ๘ หน่วยงานที่จะขอให้สภาวิศวกรเห็นชอบให้จัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานต้องเป็นนิติบุคคลและมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

การยื่นขอความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเองหรือของหน่วยงานใด ๆ หากประสงค์จะได้รับหน่วยความรู้ ให้ยื่นคำร้องขอเทียบหน่วยความรู้ต่อสำนักงานสภาวิศวกรพร้อมเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดของหลักสูตรหรือกิจกรรม

(๒) เอกสารประกอบการอบรมหรือการทำกิจกรรม หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดหน่วยความรู้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ คำขอ ใบสมัคร การอนุญาต หรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ จะกระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๑๑ ให้สภาวิศวกรพิจารณาการให้หน่วยความรู้จากหลักสูตร กิจกรรมกำหนดเองหรือของหน่วยงานใด ๆ ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายชัดเจนด้วยเนื้อหาสาระ ในประการที่จะรักษาสภาพ ปรับปรุง หรือขยายทักษะและความรู้ของผู้ได้รับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) เนื้อหามีความทันสมัยและเหมาะสม

(๓) วิทยากรมีความรู้ความสามารถเชิงวิชาการในหัวข้อที่บรรยาย

(๔) เวลาที่ใช้มีความเหมาะสมกับหัวข้อและเนื้อหา

(๕) ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพของวิศวกร

(๖) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ หน่วยความรู้การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องที่ได้ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นหน่วยความรู้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ หน่วยงานที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาวิศวกรตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ดำเนินการต่อไปจนสิ้นอายุตามที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๔ ให้คำขอเป็นหน่วยงานเพื่อจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐานที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๕ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกประกาศเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นำประกาศและคำสั่งต่าง ๆ ตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕
รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบสภาวิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอนุมัติของคณะกรรมการสภาวิศวกร ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการไต่สวน” หมายความว่า คณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อทำการไต่สวนกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

“คณะอนุกรรมการกลั่นกรอง” หมายความว่า คณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณากลั่นกรองเรื่อง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ

“ข้อกล่าวหา” หมายความว่า เรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย หรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือกรรมการสภาวิศวกร หรือบุคคลอื่น และทำหนังสือกล่าวหาต่อสภาวิศวกร

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาวิศวกร

หมวด ๑
การรับข้อกล่าวหา

ข้อ ๔ เมื่อสภาวิศวกรได้รับข้อกล่าวหาจากผู้กล่าวหา ให้เลขาธิการเสนอข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

เลขาธิการอาจไม่รับข้อกล่าวหาไว้เพื่อพิจารณาในกรณีข้อกล่าวหาเป็นบัตรสนเท่ห์หรือไม่ปรากฏชื่อผู้กล่าวหาในหนังสือกล่าวหา หรือผู้กล่าวหาไม่ยอมลงชื่อในบันทึกกล่าวหา เมื่อกล่าวหาด้วยตนเอง

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาที่ได้รับจากคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยประธานอนุกรรมการกลั่นกรองข้อกล่าวหาต้องแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการจรรยาบรรณ

การประชุมของคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง ต้องมีอนุกรรมการกลั่นกรองประชุมจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการกลั่นกรองทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

เมื่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเห็นว่าข้อกล่าวหาใดเข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือมีข้อมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามที่เห็นสมควร ส่วนข้อกล่าวหาใดเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ก็ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๖ ข้อกล่าวหาใดไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะไต่สวน และสภาวิศวกรไม่สามารถหาพยานหลักฐานได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สภาวิศวกรได้รับเรื่อง ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งจำหน่ายข้อกล่าวหานั้นให้เลขาธิการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๒
ขั้นตอนและวิธีพิจารณาการไต่สวน

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับข้อกล่าวหาจากคณะอนุกรรมการกลั่นกรองแล้วให้ดำเนินการพิจารณา ถ้าเห็นว่าไม่เข้าข่ายประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณาให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณ มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาแก่เลขาธิการเพื่อแจ้งผู้เกี่ยวข้องต่อไป

หากคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าข้อกล่าวหาใด เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมหรือมีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน โดยประธานอนุกรรมการไต่สวนต้องแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับใบอนุญาตในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขา

เดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นประธานที่ไต่สวน และผู้ได้รับใบอนุญาตในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ไต่สวนเป็นอนุกรรมการไต่สวนอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนร่วมเป็นคณะอนุกรรมการไต่สวน

การประชุมของคณะอนุกรรมการไต่สวน ต้องมีอนุกรรมการไต่สวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คำสั่งแต่งตั้งนั้นให้ทำเป็นคำสั่งคณะกรรมการจรรยาบรรณและระบุตัวผู้ถูกกล่าวหานั้นด้วย

การไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนหรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลหรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนหรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อกล่าวหาใดปรากฏชัดแก่คณะกรรมการจรรยาบรรณว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณจริง คณะกรรมการจรรยาบรรณจะพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยยกข้อกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือคำกล่าวหาและสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มการพิจารณาของคณะอนุกรรมการไต่สวน และให้คณะอนุกรรมการไต่สวนนัดไต่สวนโดยเร็ว

ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิทำคำชี้แจง หรือนำพยานหลักฐานใดๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ถูกกล่าวหา อาจคัดค้านการแต่งตั้งอนุกรรมการผู้ใดในคณะอนุกรรมการไต่สวน ถ้าปรากฏว่าอนุกรรมการคนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างหนึ่งอย่างใดในกรณีต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อกล่าวหานั้น

(๒) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้ผู้ถูกกล่าวหา ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลที่คัดค้านนั้นยื่นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ ตามข้อ ๘

เมื่อประธานกรรมการจรรยาบรรณได้รับเรื่องการคัดค้านอนุกรรมการไต่สวนแล้วให้เรียกประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ให้สั่งเปลี่ยนแปลงคณะอนุกรรมการไต่สวนตามควรแต่กรณีโดยด่วน แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟังได้ ก็ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นเสีย ในกรณีนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๐ เมื่อได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ถ้ามีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือต้องแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้น ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณออกคำสั่งเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวนหรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ โดยอนุโลมแล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

การเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้นดังกล่าวนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ ๑๑ เมื่อประธานอนุกรรมการไต่สวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ให้บันทึกวัน เดือน ปี ที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวน แล้วให้รีบไต่สวนให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าเห็นว่าการไต่สวนไม่ทันกำหนดก็ให้เสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาขยายเวลาการไต่สวนออกไปอีกครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่ห้ามมิให้ขยายเวลาการไต่สวนเกินกว่าสามครั้ง

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนเสร็จแล้ว ให้สรุปผลการไต่สวนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์[๑]

(๔) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ถ้าปรากฏจากการไต่สวนว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรายงานต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณจะพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนชุดใหม่ไต่สวนเรื่องนั้นๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหานั้นๆ ตามวิธีการในข้อ ๘

ข้อ ๑๓ กรณีที่การไต่สวนมีมูลพาดพิงถึงผู้ได้รับอนุญาตอื่น ที่มิได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนนั้นว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรีบรายงานคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคแรกเข้าข่ายมีส่วนร่วมกระทำผิด ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นโดยจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนชุดเดิมหรือชุดใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ กรณีเช่นว่านี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ดำเนินการไต่สวนมาแล้วนั้นประกอบการพิจารณาความผิดของผู้มีส่วนร่วมประพฤติผิดนั้นได้ตามแต่คณะอนุกรรมการไต่สวนจะเห็นสมควร

---

[๑] ข้อ ๑๑ วรรคสอง (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๑๔ การไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาตามควรแก่กรณีในเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหา จะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะขอให้คณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๑๕ การชี้แจงข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา อาจให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรลงลายมือชื่อยื่นต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนได้

คณะอนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงข้อกล่าวหาได้ตามที่เห็นสมควร ภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ไม่ยอมรับคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณและไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนไปโดยไม่ต้องไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๗ การไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วให้ลงลายมือชื่อไว้ ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนที่นั่งไต่สวนในขณะนั้นทุกคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ ๑๗/๑[๒] เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม โดยต้องไม่ทำให้สิทธิของคู่กรณีลดน้อยลง ประธานอนุกรรมการไต่สวนอาจกำหนดให้มีการไต่สวนและบันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

การบันทึกถ้อยคำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ที่ได้กระทำต่อหน้าผู้ให้ถ้อยคำเมื่อได้อ่านบันทึกถ้อยคำให้ผู้ให้ถ้อยคำได้รับฟังและเห็นว่าถูกต้อง ให้ถือว่าผู้ให้ถ้อยคำได้ทราบและลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นแล้ว โดยให้เก็บบันทึกภาพและเสียงของผู้ให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนไต่สวนเป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๘ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่ไต่สวนนั้นต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนหรือต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณก่อนคณะกรรมการจรรยาบรรณมีการวินิจฉัยข้อกล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนหรือประธานกรรมการจรรยาบรรณรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนเรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ ๑๙ การไต่สวนทุกครั้ง ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการไต่สวนได้ และการใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าคณะกรรมการจรรยาบรรณ

---

[๒] ข้อ ๑๗/๑ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

หรือคณะอนุกรรมการไต่สวน ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เว้นเสียแต่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น

ข้อ ๒๐ การไต่สวนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะอนุกรรมการไต่สวนจะไม่ไต่สวนพยานนั้นก็ได้แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่ามีเหตุอันสมควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการไต่สวนจะสิ้นสุดลงก็อาจไต่สวนพยานนั้นได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการไต่สวนพยาน ถ้าคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าการไต่สวนพยานนั้น จะทำให้การไต่สวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือไม่ใช่ประเด็นสำคัญ คณะอนุกรรมการไต่สวนจะงดการไต่สวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๓ กรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาใด ถ้าคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น โดยไม่ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนทำรายงานสรุปผลการไต่สวนพร้อมทั้งข้อเท็จจริง พร้อมแสดงความคิดเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดกฎหมายหรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมฐานใดมาตราใดหรือไม่ ถ้าประพฤติผิดสมควรลงโทษสถานใด เสนอต่อประธานกรรมการจรรยายรรณ พร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน ถ้าอนุกรรมการไต่สวนคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำบันทึกความเห็นแย้งติดไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ถ้าคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นควรให้ไต่สวนเพิ่มประการใด ให้สั่งคณะอนุกรรมการไต่สวนไต่สวนเพิ่มได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๕ การไต่สวนตอนใดที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบนี้ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญและไม่ทำให้สำนวนการไต่สวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีคณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ถ้าการไต่สวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการไต่สวนเฉพาะตอนนั้นหรือทั้งหมดก็ได้

หมวด ๓
คำวินิจฉัยชี้ขาด การแจ้งผล และการนับระยะเวลา

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับรายงานไต่สวนสรุปข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด ต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์[๓]

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ในการนี้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจเชิญผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องอื่นใดมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมก็ได้

การที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ยกข้อกล่าวหา ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๒๗ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และแจ้งผู้ถูกกล่าวหานั้นว่ามีสิทธิในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำวินิจฉัย ถ้าเป็นคำวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาต หรือให้เพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการเรียกใบอนุญาตและวุฒิบัตรถ้ามีคืนแก่สภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด และการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น เว้นแต่คณะกรรมการสภาวิศวกรจะมีมติเป็นอย่างอื่น ส่วนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรนั้น ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด[๔]

เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุดแล้ว ให้เลขาธิการจัดทำคำสั่งสภาวิศวกรพร้อมทั้งเหตุผลของคำวินิจฉัยชี้ขาด แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบพร้อมทำสำเนาคำสั่งสภาวิศวกร ติดประกาศไว้ ณ สำนักงาน

---

[๓] ข้อ ๒๖ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

[๔] ข้อ ๒๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

สภาวิศวกร และประกาศด้วยวิธีอื่นอย่างน้อยสิบห้าวัน ให้เลขาธิการแจ้งสิทธิ วิธีการ และระยะเวลาในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ให้บันทึกคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น ๆ ไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การแจ้งผลคำวินิจฉัยชี้ขาดให้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังที่อยู่ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้แจ้งไว้กับสภาวิศวกร

กรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานสภาวิศวกร มีกำหนดสิบห้าวัน และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบคำวินิจฉัยแล้ว เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดประกาศดังกล่าว

ข้อ ๒๙ กรณีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้เพิกถอนใบอนุญาตของนิติบุคคลของผู้ได้รับใบอนุญาต ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของบุคคล ดังนี้

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล และ/หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ทั้งนี้ เฉพาะผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ห้ามบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามความใน (๑) และ (๒) เป็นผู้อำนาจทำการแทนนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ฉดับ ปัทมสูต

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (3) 12 33 (3) วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 คณะกรรมการสภาวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ในระเบียบนี้

คณะอนุกรรมการ หมายความว่า บุคคลที่สภาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเพื่อพิจารณาสรรหาสมาชิกกิตติมศักดิ์และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 4 ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่า สี่สิบปีบริบูรณ์

(2) ไม่เคยผู้ประพฤติในลักษณะที่ผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(3) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(4) ต้องไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งมีผลงานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เด่น และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(2) เป็นผู้ที่ไม่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แต่มีผลงานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นรูปธรรม และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(3) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ หรือไม่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ แต่เป็นผู้ที่ผลักดันและสนับสนุนให้ งานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์มีผลต่อประเทศชาติ และส่วนรวมอย่างสูงส่ง

ข้อ 5 ให้นายกสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อรวบรวมรายชื่อพร้อมประวัติและผลงานเสนอ ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อพิจารณาคัดเลือกเพียงบุคคลเดียวหรือหลายคนก็ได้

ข้อ 6 ให้นายกสภาวิศวกร นำรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและเหมาะสมที่จะแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ เสนอเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาแต่งตั้งต่อไป

ข้อ 7 ให้นายกสภาวิศวกร มอบใบประกาศเกียรติคุณ พร้อมเครื่องหมายเชิดชูเกียรติและบันทึกชื่อลงในทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ..... ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ 8 ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์

ประกาศ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2544

(นายอรุณ ชัยเสรี)

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

"คณะอนุกรรมการสรรหา" หมายความว่า คณะอนุกรรมการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๔ ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการจรรยาบรรณไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย นายกสภาวิศวกรเป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการสรรหาอื่นอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งในจำนวนนี้ ให้แต่งตั้งจากผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ สาขาละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร จำนวนไม่เกินห้าคน

ข้อ ๕ ให้คณะอนุกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ให้คณะอนุกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณและกรรมการจรรยาบรรณ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๖ ในการประชุมคณะอนุกรรมการสรรหา ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่อนุกรรมการสรรหาใดมีความเห็นแย้งกับมติของคณะอนุกรรมการ ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๗ ในการดำเนินการสรรหา ให้คณะอนุกรรมการสรรหาประกาศให้สมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และประสงค์จะได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณสมัครเข้ารับการสรรหา

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานสภาวิศวกร และให้ประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานสภาวิศวกรด้วย ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเปิดรับสมัคร

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะอนุกรรมการสรรหาจะมีหนังสือถึงสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อเชิญให้สมัครเข้ารับการสรรหาด้วยก็ได้

ระยะเวลารับสมัครเพื่อเข้ารับการสรรหาตามข้อนี้ คณะอนุกรรมการสรรหาจะกำหนดเป็นวันเดียวหรือหลายวันก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลารับสมัคร ให้คณะอนุกรรมการสรรหาคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการสรรหาซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ โดยคำนึงถึงคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้สมัคร และให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหา

ซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันปิดรับสมัคร

ข้อ ๙ อนุกรรมการสรรหาจะสมัครเข้ารับการสรรหาหรือได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณมิได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสรรหาไม่สามารถดำเนินการสรรหาและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๕ วรรคสอง ให้ประธานอนุกรรมการมีหนังสือขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการ โดยให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นไปพร้อมกันด้วย

คณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง และคณะอนุกรรมการสรรหามิได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการเสนอชื่อสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณ โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

วิระ มาวิจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยจริยธรรมของกรรมการและผู้บริหารสภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมของสภาวิศวกร เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ยึดถือปฏิบัติของคณะกรรมการสภาวิศวกรและผู้บริหาร ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และจริยธรรมอันดีเพื่อประโยชน์ต่อสภาวิศวกรและสาธารณชน รวมถึงเป็นการส่งเสริมคุณธรรมภายในองค์กรอันนำไปสู่การเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ คณะกรรมการสภาวิศวกร ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยจริยธรรมของกรรมการและผู้บริหารสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาวิศวกร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“ผู้บริหาร” หมายความว่า นายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง เลขาธิการสภาวิศวกร เหรัญญิกสภาวิศวกร และตำแหน่งอื่นใดที่ได้รับการแต่งตั้งตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาวิศวกร โดยการเสนอชื่อของนายกสภาวิศวกร ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๔ กรรมการและผู้บริหารต้องประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้นายกสภาวิศวกรเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสภาวิศวกรถือเป็นที่สุด

หมวด ๑
จริยธรรมของกรรมการและผู้บริหาร

ส่วนที่ ๑
มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๖ กล้าตัดสินใจ กล้ากระทำและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรมและถูกกฎหมาย รวมทั้งกล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมปราศจากอคติ

ข้อ ๗ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนบุคคล เสียสละ มีจิตสาธารณะ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๘ ยึดมั่นการทำงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิด ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งหน้าที่ไปแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่รับของขวัญ ของกำนัลทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น เว้นแต่เป็นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติหรือจากบุคคลที่ให้กันในโอกาสต่าง ๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม และจะต้องดูแลให้คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตนปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย

ข้อ ๙ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรับผิดชอบ โปร่งใส ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ

(๒) ไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะหรือตำแหน่งของตนไปแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

(๓) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่

(๔) ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

(๕) ไม่ใช้หรือบิดเบือนข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรหรือของราชการเพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเพื่อผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๖) ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

(๗) แสดงความรับผิดชอบตามควรแก่กรณีเมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือผิดพลาด

ข้อ ๑๐ กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นกลาง โปร่งใส และปราศจากอคติ โดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล แรงกดดัน หรือกระแสสังคม อันมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ยึดมั่นในกฎหมายและไม่ใช้ช่องว่างทางกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๓) คำนึงถึงระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งผู้สมควรดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

(๔) เปิดเผยหรือให้ข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้สภาวิศวกรเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

(๕) เปิดเผยหรือให้ข้อมูลข่าวสารอันอยู่ในความรับผิดชอบของตนอย่างถูกต้อง ครบถ้วนและไม่บิดเบือน

ข้อ ๑๑ ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมและมีจิตสาธารณะ โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อสภาวิศวกร และต้องถือเอาผลประโยชน์ของสภาวิศวกร สมาชิกสภาวิศวกร และประชาชนเป็นสำคัญ

(๒) ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๓) ไม่นำข้อมูลข่าวสารอันเป็นความลับของสภาวิศวกร ภาครัฐ หรือเอกชน ซึ่งตนได้มาในระหว่างอยู่ในตำแหน่ง ไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนหรือบุคคลอื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือโดยมิได้รับอนุญาตจากสภาวิศวกร ทั้งในระหว่างการดำรงตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่ง

(๔) มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และอุทิศตนปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของสภาวิศวกร สมาชิกสภาวิศวกร และประชาชนโดยรวม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบมุ่งหมายให้ทุกภาคส่วนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรม ผาสุก และสามัคคีปรองดอง

ข้อ ๑๒ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติที่ประชุม ฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๓ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสาธารณะหรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรมแก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๑๔ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อน เสียหาย หรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่

ไม่นำความสัมพันธ์ในทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใด มาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้นหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๕ ในการประชุมต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามวิธีการและข้อกำหนดการประชุม ให้เกียรติประธานที่ประชุมและผู้เข้าร่วมประชุม แยกเรื่องส่วนตัวออกจากเรื่องของที่ประชุม ปฏิบัติตามมติของที่ประชุมด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นและการลงมติของที่ประชุม และไม่นำความเห็นส่วนตนของบุคคลในที่ประชุมไปเปิดเผยหรือวิพากษ์วิจารณ์ให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลดังกล่าว

ส่วนที่ ๒
มาตรฐานทางจริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๑๖ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานที่มีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้

ข้อ ๑๗ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ โดยต้องดำรงตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เสมอภาค เท่าเทียม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัว หรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ถิ่นกำเนิด ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย สุขภาพ หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม รวมทั้งเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๒) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน และผู้เกี่ยวข้องอย่างให้เกียรติ

(๓) ไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งของตนเข้าไปก้าวก่าย หรือแทรกแซง การปฏิบัติงาน การดำเนินงาน การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน และการดำเนินการทางวินัยหรือการให้พ้นจากตำแหน่งของเจ้าหน้าที่สภาวิศวกร เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามที่กฎหมายและระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลกำหนด

(๔) ไม่ยินยอมให้คู่สมรส บุคคลในครอบครัว ญาติ หรือผู้ใกล้ชิด ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองหรือผู้อื่น

(๕) ปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อทำธุรกิจกับสภาวิศวกรตามระเบียบและขั้นตอน อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๑๘ ต้องอุทิศเวลาให้แก่การประชุม โดยคำนึงถึงการตรงต่อเวลาและต้องไม่ขาดการประชุมโดยไม่จำเป็น เว้นแต่กรณีมีเหตุสุดวิสัย

หมวด ๒
การบังคับใช้

ข้อ ๑๙ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่ามีลักษณะร้ายแรง

ข้อ ๒๐ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ส่วนที่ ๒ ให้ถือว่ามีลักษณะไม่ร้ายแรง

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องร้องเรียนหรือพบการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมแล้วแต่กรณี คณะกรรมการอาจตั้งคณะทำงานขึ้น เพื่อตรวจสอบกลั่นกรอง แสวงหาข้อเท็จจริงหรือรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องที่กล่าวหานั้นก็ได้ และให้คณะทำงานดำเนินกระบวนพิจารณาให้แล้วเสร็จ และเสนอรายงานต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่เข้าร่วมประชุมเห็นว่าเรื่องร้องเรียนมีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา และให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๒๒ หากคณะกรรมการมีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการจำหน่ายเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และแจ้งให้ผู้ร้องทราบ

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการมีมติรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาแล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง เพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและแสวงหาพยานหลักฐาน พร้อมจัดทำรายงานสรุปผลการสอบสวนประกอบด้วยข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน พร้อมแสดงความเห็นว่าผู้ถูกร้องกระทำการอันเข้าข่ายความผิดหรือไม่ถ้ากระทำความผิดสมควรลงโทษสถานใด เสนอต่อคณะกรรมการพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน

ให้คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) แจ้งข้อร้องเรียนและสรุปพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ

(๓) ให้โอกาสผู้ถูกร้องเรียนได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อร้องเรียน

(๔) พิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๕) ทำรายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับรายงานสรุปผลการไต่สวนแล้ว กรณีที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในกรณีร้ายแรง ด้วยคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่เข้าร่วมประชุม ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร เพื่อพิจารณาถอดถอนบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๒๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ หากผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาวิศวกร เหรัญญิกสภาวิศวกร และตำแหน่งอื่นใดตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง ให้นายกสภาวิศวกรดำเนินการเสนอเรื่องถอดถอนบุคคลดังกล่าวต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปก่อนโดยมิชักช้า

กรณีที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในกรณีไม่ร้ายแรงด้วยคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการที่เข้าร่วมประชุม ให้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะลงโทษ ขอโทษต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ว่ากล่าวตักเตือน การให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือภาคทัณฑ์ ตามวิธีการที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๔ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่เข้าข่ายมีลักษณะร้ายแรง กรณีหากมีเหตุผลอันสมควรอันเนื่องมาจากพฤติการณ์แห่งการกระทำ สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือประวัติคุณงามความดี คณะกรรมการอาจวินิจฉัยลงโทษเช่นเดียวกันกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่ไม่ร้ายแรงก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖
รองศาสตราจารย์ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ
และมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๔-๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“รับรองมาตรฐาน”[๑] หมายความว่า รับรองมาตรฐาน (Recognition of Professional Standard) ของการให้บริการวิชาชีพ หรือมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดให้มีคณะกรรมการประจำมาตรฐาน กระบวนการจัดทำมาตรฐานและเอกสารหลักฐานตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ในระเบียบนี้

หมวด ๑
คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับรองมาตรฐานต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม

---

[๑] ข้อ ๓ นิยามคำว่า “รับรองมาตรฐาน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

หมวด ๒
การยื่นคำขอรับรองมาตรฐาน

ข้อ ๕ มาตรฐานที่สภาวิศวกรจะให้การรับรองต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) มีคณะกรรมการประจำมาตรฐาน

(๒) ผ่านกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิศวกรรม เช่น กระบวนการทำเทคนิคพิจารณ์ การวิจัย การสืบค้น การประมวล และการเทียบเคียง

(๓) เป็นมาตรฐานที่จัดทำเสร็จสมบูรณ์และพิมพ์เผยแพร่แล้ว[๒]

ข้อ ๖ ให้ผู้ประสงค์ขอรับรองมาตรฐานยื่นคำขอต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักฐานการจัดตั้งนิติบุคคล วัตถุประสงค์ และรายชื่อผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลตามกฎหมาย

(๒) สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ หรือหนังสือรับรองของผู้มีอำนาจของนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งให้ความเห็นชอบในการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานจากสภาวิศวกร

(๓) มาตรฐานที่ขอรับรอง จำนวน ๕ ฉบับ

(๔) รายชื่อคณะกรรมการประจำมาตรฐาน (Standing Committee) พร้อมประวัติย่อ

(๕) หลักฐานการผ่านกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิศวกรรม หลักฐานการพิมพ์เผยแพร่และหลักฐานอ้างอิงว่าได้มีการใช้งาน ตามข้อ ๕ ของระเบียบนี้

(๖) หลักฐานการปรับปรุงมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง (ถ้ามี)

(๗) คำบอกกล่าวสำคัญและคำปฏิเสธความรับผิดชอบตามกฎหมายที่สภาวิศวกรกำหนด

(๘) หลักฐานอื่น ๆ ที่ผู้ยื่นคำขอเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา

ให้ผู้ยื่นคำขอส่งไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ของหลักฐานตาม (๑) ถึง (๘) ต่อสำนักงานสภาวิศวกร เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

หมวด ๓
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐาน

[๒] ข้อ ๕ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๗ ในการพิจารณาคำขอรับรองมาตรฐาน ให้คณะอนุกรรมการมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาคำขอรับรองมาตรฐานจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่ยื่นคำขอรับรองเพื่อดำเนินการตรวจสอบคำขอรับรองมาตรฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๕ และข้อ ๖ ของระเบียบนี้

ข้อ ๘ คณะทำงานอาจขอข้อมูลเพิ่มเติม หรือให้ผู้ยื่นคำขอชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ โดยผู้ยื่นคำขอจะต้องส่งข้อมูลเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

ข้อ ๙ เมื่อคณะทำงานได้ตรวจสอบคุณสมบัติและพิจารณาคำขอรับรองมาตรฐานเสร็จแล้ว ให้รายงานผลต่อคณะอนุกรรมการมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเพื่อพิจารณาและนำเสนอคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรพิจารณาและมีผลการรับรองมาตรฐานแล้วให้เลขาธิการสภาวิศวกรแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๑ การรับรองมาตรฐาน มีอายุครั้งละไม่เกิน ๕ ปี

ข้อ ๑๒ กรณีมาตรฐานที่ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกรแล้ว หากผู้ยื่นคำขอมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงมาตรฐาน ผู้ยื่นคำขอสามารถเสนอมาตรฐานดังกล่าวต่อสภาวิศวกร เพื่อพิจารณารับรองใหม่

กรณีตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการแก้ไขคำสะกด ข้อผิดพลาดเล็กน้อย หรือข้อผิดหลงเล็กน้อย ซึ่งไม่ทำให้มาตรฐานเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๓[๓] มาตรฐานที่สภาวิศวกรรับรองแล้ว ให้หน่วยงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานและสำนักงานสภาวิศวกรประชาสัมพันธ์มาตรฐานที่ได้รับการรับรองจากสภาวิศวกรและบันทึกรายการเพื่อการสืบค้นในระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยระบุชื่อมาตรฐาน ปีที่พิมพ์ ระยะเวลาที่ได้รับการรับรองตั้งแต่ ปี พ.ศ. .... ถึง ปี พ.ศ. .... เป็นภาษาไทย และให้มีข้อความภาษาอังกฤษว่า “Recognized by Council of Engineers, Thailand from year AD .... to AD ...” รวมทั้งระบุรายละเอียดที่แสดงขอบเขตงานและประเภทงานที่สามารถนำมาตรฐานไปใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพวิศวกรรมให้สอดคล้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติวิชาชีพนั้น

ข้อ ๑๔ การรับรองมาตรฐานตามระเบียบนี้ เป็นการรับรองกระบวนการจัดทำมาตรฐาน จึงไม่เป็นเหตุให้สภาวิศวกรมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาร่วมกับผู้ยื่นคำขอหรือต้องรับผิดร่วมกับผู้ยื่นคำขอแต่อย่างใด

หมวด ๔
การสิ้นสุดและการเพิกถอนการรับรองมาตรฐาน

ข้อ ๑๕ การรับรองมาตรฐานสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

[๓] ข้อ ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

(๑) สิ้นอายุรับรองมาตรฐาน

(๒) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการรับรองมาตรฐานเมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(ข) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

(ค) มีเหตุใด ๆ ที่แสดงให้เห็นได้ว่ามาตรฐานมีความผิดพลาดอย่างร้ายแรง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนได้

ในกรณีที่ปรากฏเรื่องอันเข้าข่ายการเพิกถอนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยไม่ชักช้า

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์

นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ระดับวิศวกร และระดับวิศวกรวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการการทดสอบความรู้ความชำนาญเพื่อขอรับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร และระดับวิศวกรวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๓๐ - ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการสภาวิศวกรออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร และระดับวิศวกรวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
การทดสอบความรู้ระดับวิศวกร

ข้อ ๓ การทดสอบความรู้ระดับวิศวกร ให้กระทำโดยวิธีสอบข้อเขียน หรือวิธีสอบสัมภาษณ์ หรือวิธีสอบข้อเขียนและวิธีสอบสัมภาษณ์ โดยผู้ขอใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร ต้องเข้าทดสอบความรู้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ผู้ขอใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร ที่ไม่ผ่านการทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง สามารถยื่นคำขอใบรับรองใหม่ได้

หมวด ๒
การทดสอบความรู้ระดับวิศวกรวิชาชีพ

ข้อ ๔ ผู้ขอใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกรวิชาชีพ ที่ได้ตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอแล้ว

ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญในประสบการณ์และความสามารถ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ผู้ขอใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกรวิชาชีพที่ไม่ผ่านการทดสอบความรู้ความชำนาญในประสบการณ์และความสามารถตามวรรคหนึ่ง สามารถยื่นคำขอใบรับรองใหม่ได้

หมวด ๓
เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๕ ผู้ขอใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกรหรือระดับวิศวกรวิชาชีพ แล้วแต่กรณี ไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ โดยให้ยื่นต่อสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

ข้อ ๖ คำขอ การแจ้ง การอนุญาต คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน แบบเอกสาร หรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยระเบียบนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้ เพื่อขอรับหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (เฉพาะด้าน) พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้เพื่อขอรับหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (เฉพาะด้าน)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๗ ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๔๑-๑๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คณะกรรมการสภาวิศวกร ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบความรู้ เพื่อขอรับหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (เฉพาะด้าน) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้ขอรับหนังสือรับรอง” หมายความว่า ผู้ยื่นขอรับหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (เฉพาะด้าน)

ข้อ ๔ ผู้ขอหนังสือรับรองที่ได้ผ่านการตรวจรับรองบัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานตรงตามความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านที่ขอหนังสือรับรองในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอ โดยมีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับวุฒิวิศวกร ในสาขาหรือแขนงเดียวกันกับผู้ที่ขอรับหนังสือรับรองเป็นผู้ลงนามรับรองผลงานทุกงานแล้ว จึงจะมีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญ

ข้อ ๕ การทดสอบความรู้ความชำนาญในแต่ละเฉพาะด้าน ให้กระทำโดยวิธีสอบข้อเขียนหรือวิธีสอบสัมภาษณ์ หรือวิธีสอบข้อเขียนและวิธีสอบสัมภาษณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความต้องการความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ

ผู้ขอหนังสือรับรองต้องเข้าทดสอบความรู้ความชำนาญตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด

ผู้ขอหนังสือรับรองที่ทดสอบความรู้ความชำนาญตามวรรคสองไม่ผ่าน สามารถยื่นคำขอหนังสือรับรองใหม่ได้

ข้อ ๖ กรณีหากมีความจำเป็นต้องให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน คณะอนุกรรมการทดสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา อาจแต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อทดสอบสาขานั้น ๆ ได้เป็นคราว ๆ ไป

ข้อ ๗ กรณีผู้ขอหนังสือรับรองไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ โดยให้ยื่นต่อสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้

ข้อ ๘ คำขอ คำร้อง การแจ้ง การอนุญาต คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน แบบเอกสาร หรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยระเบียบนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
ศาสตราจารย์สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร
ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

เพื่อให้ การจัดระบบ การขอ การอนุญาต และการให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสภาวิศวกรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการรับรองสิทธิของประชาชน ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ประกอบกับมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดของสภาวิศวกร ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสภาวิศวกร ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต ฝ่ายบริหารและประชาสัมพันธ์ ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม ฝ่ายการเงิน บัญชี งบประมาณ และการพัสดุ ฝ่ายเทคโนโลยีและสารสนเทศ หรือหน่วยงานอื่นที่สภาวิศวกรจัดตั้งขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงภายหลัง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร

“คำขอ” หมายความว่า คำขอข้อมูลข่าวสารตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้นายกสภาวิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑
คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยเลขาธิการสภาวิศวกรเป็นประธาน หัวหน้าสำนัก หัวหน้าฝ่าย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกร เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดระบบ การขอ การอนุญาต และการบริการข้อมูลข่าวสาร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาประเภทข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของราชการ และการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร

(๓) พิจารณาวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารใดจะเปิดเผยได้หรือไม่

(๔) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร และการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรกับส่วนราชการและเอกชน

(๕) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้

(๖) แต่งตั้งคณะทำงานหรือให้เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาวิศวกรคนหนึ่งคนใดปฏิบัติการในเรื่องใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่นายกสภาวิศวกรหรือคณะกรรมการสภาวิศวกรมอบหมาย

ข้อ ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙ มติของคณะกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสภาวิศวกรก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๒
ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๐ ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารขึ้น อยู่ในความรับผิดชอบควบคุมดูแลของสำนักงานสภาวิศวกร เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนา ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

หมวด ๓
การจัดระบบข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานจัดประเภทข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายอื่นและระเบียบของคณะกรรมการสภาวิศวกร ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้

(๓) ข้อมูลข่าวสารอื่น

(๔) ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การจัดแยกข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงลักษณะของข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลของราชการด้วยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยมิได้หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

ให้หน่วยงานจัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ไปยังศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดู ค้นคว้า หรือขอสำเนา

ให้หน่วยงานจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประสานงานในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสามให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องส่งให้แก่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่ประชาชนสามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารได้เอง

ให้หน่วยงานจัดทำบัญชีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องส่งให้แก่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม ให้พร้อมในการที่จะพิจารณาสั่งเปิดเผย เมื่อมีผู้ใดยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลดังกล่าว

หมวด ๔
การขอตรวจดู การขอข้อมูลข่าวสาร และการอนุญาต

ข้อ ๑๓ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำสมุดทะเบียนสำหรับผู้เข้ามาขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ตั้งแสดงไว้เพื่อเป็นหลักฐานของสภาวิศวกร

ข้อ ๑๔ การขอสำเนาข้อมูลข่าวสารหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือตามแบบที่สภาวิศวกรกำหนด หรือเขียนขึ้นเองโดยให้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ทั้งนี้ การยื่นคำขอหรือหนังสือดังกล่าวอาจยื่นด้วยตนเอง ต่อเจ้าหน้าที่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรือทางไปรษณีย์มายังที่อยู่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตรวจสอบว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรืออยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานใด หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรเป็น

ผู้อนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งระบุวัน เดือน ปี ให้ชัดเจน ทั้งนี้ให้รับรองตามจำนวนที่ผู้ยื่นขอขอให้รับรอง

ข้อ ๑๕ ในกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารอื่น ซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักหรือฝ่ายใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอเสนอเรื่องไปยังสำนักหรือฝ่ายนั้นและให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเป็นผู้พิจารณาอนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาวิศวกร หรือเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผย

ในกรณีที่ไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๖ กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใดให้หน่วยงานนั้นแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบโดยมิชักช้า เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียนั้นคัดค้านภายในเวลา ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๑๗ กรณีผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอใด ให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลให้ผู้ยื่นขอทราบ พร้อมแจ้งให้ผู้ยื่นขอทราบถึงสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย

ข้อ ๑๘ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้หน่วยงานดำเนินการให้บริการโดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อ ๑๙ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือหน่วยงาน พิจารณาให้บริการตามระเบียบนี้โดยอนุโลม เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบคณะกรรมการ สภาวิศวกรว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาวิศวกร หรือเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผย

ข้อ ๒๐ ข้อมูลข่าวสารใด หากมีกฎหมาย ระเบียบอื่น หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารนั้นไว้เป็นพิเศษ การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๑ ข้อมูลข่าวสารที่มีไว้เผยแพร่หรือจำหน่ายให้คิดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๒๒ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการทำสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๕
กำหนดระยะเวลา

ข้อ ๒๓ การให้บริการข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้หน่วยงานดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(๑) การให้บริการข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูหรือขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๒) การให้บริการข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงาน ให้หน่วยงานที่มีข้อมูลข่าวสารดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๓) ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายในสิบห้าวัน รวมทั้งแจ้งกำหนดเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารทราบด้วย

หมวด ๖
สถานที่บริการข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๒๔[๑] ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร ตั้งอยู่ที่ ๑๖๑๖/๑ (ซอยลาดพร้าว ๕๔) ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ สายด่วน ๑๓๐๓ อีเมล coe@saraban.mail.go.th

ข้อ ๒๕[๒] คำขอ การแจ้งผล การชำระเงิน หรือการดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยระเบียบนี้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

[๑] ข้อ ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

[๒] ข้อ ๒๕ เพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัย ในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ประกอบกับมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในการให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นายกสภาวิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นายกสภาวิศวกรมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔ ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกร ซึ่งตั้งอยู่ที่ ๔๘๗/๑ อาคาร วสท. ชั้น ๒ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา) ถนนรามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๙๓๕ ๖๘๖๘ ในวันและเวลาทำการของสำนักงานสภาวิศวกร

ข้อ ๕ ผู้ขอเข้าตรวจข้อมูลข่าวสารต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

ข้อ ๖ ห้ามนำอาวุธเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๗ ห้ามนำอาหารหรือเครื่องดื่มมึนเมาเพื่อรับประทานหรือดื่มในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๘ ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๙ การใช้สถานที่ต้องไม่เสียงดังจนเป็นการรบกวนผู้อื่น และต้องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๐ ผู้ขอเข้าตรวจ ศึกษา หรือค้นคว้า ต้องลงทะเบียนในสมุดทะเบียนที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดไว้

ข้อ ๑๑ การตรวจ ค้นคว้า ศึกษาข้อมูลข่าวสารใดพึงใช้ความระมัดระวังและรักษาเยี่ยงวิญญูชน

ข้อ ๑๒ เมื่อตรวจค้นคว้าศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำไปคืนแก่เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๓ ห้ามนำข้อมูลข่าวสารใดออกนอกศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๔ ผู้ใดประมาทเลินเล่อหรือจงใจทำให้ข้อมูลข่าวสารใดชำรุด เสียหาย สูญหาย ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายหรืออาจถูกฟ้องร้องได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ผู้รับผิดชอบดูแลศูนย์ข้อมูลข่าวสารสามารถแจ้งให้ผู้นั้นออกจากศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการอันสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ทวี บุตรสุนทร
นายกสภาวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

ว่าด้วยตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑๙-๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ คณะกรรมการสภาวิศวกร ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๔ ให้มีตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกรซึ่งมีความหมายและมีรูปลักษณะ โดยไม่จำกัดสีและขนาดของตราสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

ตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกร ประกอบด้วย ภาพพระวิษณุกรรม ประทับบนพระแท่นเหนือกลุ่มเมฆ อยู่ภายในวงกลมของฟันเฟือง เป็นประธานของตรา มีอักษรข้อความบอกชื่อ สภาวิศวกร อยู่ด้านบน และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ อยู่ด้านล่าง และกรณีตราสัญลักษณ์ภาษาอังกฤษให้ใช้ข้อความ COUNCIL OF ENGINEERS อยู่ด้านบน และ 30 November 1999 อยู่ด้านล่าง คั่นระหว่างกลางอักษรข้อความด้วยลายประจำยาม รอบนอกเป็นซี่ฟันเฟืองสิบเก้าซี่

พระวิษณุกรรม : วิศวกรรม : พระวิศุกรรม บรมครูแห่งเทพประสิทธิประสาทวิชาช่างและวิศวกรรมศาสตร์ พระวิษณุกรรมมีรูปกายสัดส่วนเหมือนบุรุษชนธรรมดา พระวรกายสีเขียวมรกต

สวมมงกุฎเทิดยอดระฆัง มือขวาถือผึ่ง (ใช้สำหรับขัดรากฐานสถาบันของช่าง) มือซ้ายถือลูกดิ่ง (ใช้สำหรับวัดความเที่ยงตรง) ทรงอาภรณ์สีทอง

ฟันเฟือง สื่อความหมายแทนวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๕ ตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกรเป็นกรรมสิทธิ์ของสภาวิศวกรแต่เพียงผู้เดียว

ข้อ ๖ การทำหรือการใช้ตราสัญลักษณ์ของสภาวิศวกรเป็นเครื่องหมาย เครื่องประดับ เครื่องประกอบสิ่งใด หรือเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสภาวิศวกร

การพิจารณาอนุญาตให้ทำหรือใช้ตราสัญลักษณ์รวมทั้งการเพิกถอนการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธเนศ วีระศิริ
นายกสภาวิศวกร

สภาวิศวกร
๑๖๑๖/๑ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐
สายด่วน ๑๓๐๓
Website : https://coe.or.th